

Med kurs mot Lauterhorn, Fårö

Eskadersegling, start 14 juni 2011

Kikaren avslöjade febril verksamhet ombord på Fanny Girl. Rolf (gast ombord på Fanny Girl, Anders Lillieqvists Birdie 32) rörde sig oroväckande mycket ombord i den svaga vinden. Inser att det är order från skepparen som verkställs när högerarmen fara ut i en snärtig rörelse i olika riktningar. Inte sedan värnplikten har jag upplevt en sådan distinkt rörelse med hela armen.

Vi har seglatsens mål i sikte, Lauterhorn på Fårö. Fanny Girl ligger akter om oss och har så gjort ända från Östermarsfladen på Nätarö där starten skedde. Totalt sju båtar från GSS tog sig till start för denna eskadersegling. Målet var Gotska Sandön alternativt Lauterhorn. Vädret avgjorde målgången. Gotska Sandön får bli ett annat år.

Om tanken ens snuddat vid att bli första båt i mål så är det bara att inse



Gun och Kjell. Foto: Rolf Wahlstedt

att så inte kan bli fallet. Staffan Jonsson med L-28:an Dorinda har skött sina kort (skot) väl och kommer att förtöja som första båt i Lauterhorn. Är dock nöjd med en andraplats vilket är gott nog för en långkölad båt på 6 ton.

Vart tog Lennart vägen - hör jag Gun i bakgrunden, - han måste ha gjort en taktisk miss- spekulerar hon vidare. Är själv förvånad, Lennart Berglunds Rival 22 borde ligga förtöjd sedan länge.

Idén till en eskadersegling började när min käraste dryftade att hon tyckte segling på öppet hav började bli jobbigt, framförallt om det blåser kuling. Själv hade jag önskemål om att göra en "längre" segling vart år med fri horisont 360 grader. Min Vagabond 31 är ju inte någon skärgårdsseglare precis. Tanken var att om jag nu ska segla ensam på öppet hav så vore det trevligt med en "gubbsegling" med likartade båtar dvs. långkölade.

Började så smått 2009 att förhöra mig om intresse för en segling till Gotland



Ensamseglaren Lennart i sin Rival 22

men gensvaret var inte vad jag hoppats på. Men helt svart var det dock inte. En som var med på noterna från första stund var Roffe Wahlstedt med Amigo 23:an Agnes. Inte största båten på klubben men nog så kapabel för uppgiften.

Såg fram emot seglingen som Rolf och jag bestämde till 11:e augusti 2010. Tyvärr så blev det missförstånd när det gällde tiden för avgång. Vi bestämde för ett nytt försök 2011.

Ny förfrågan gjordes för att engagera fler seglare, nu även de med kort köl. Några mejl med bilder från Gotska Sandön och Lauterhorn (när vädret är som bäst) samt rådata gällande startplats, distanser och önskemål om tidpunkt för start gav en viss respons. Valet av juni månad begränsade antalet seglare pga. förpliktelser med arbete. Ville dock undvika juli när det är fullt i vår skärgård, Lauterhorn inget undantag.

Avståndet till Fanny Girl ökar markant. Högerarmen har gått i vila. Skärpan efter ca 12 timmar till rors är tydligen inte på topp, de små vindskiftena i den svaga vinden missas totalt.

Vi själva har inte rört rorkulten utan låtit Vindrodret sköta styrningen, en "rorsman" som aldrig tröttnar samt tar tillvara alla vindskiften på ett föredömligt sätt.

Ännu ett segel har dykt upp vid horisonten och närmar sig oroväckande snabbt. Lennart har meddelat via kanal 77 på VHF att han sett Anders och mig i kikaren (kycklingfärgad kikare från Nexus med pejlkompass). Striden om tredje plats kommer stå mellan Anders Birdie 32 och Lennarts Rival 22 Indras Dotter. Själv har jag inte långt kvar till den röda Pricken som ska tas om babord och kan ses som en tänk mållinje.

En titt i kikaren visar att aktiviteten åter är hög på Fanny Girl. Högerarmen är åter fullt utfälld. Anders inser att han inte är den jagande längre utan den jagade. Lennart har siktet inställt på pallplats och forsar fram med sina nya segel. Det sista jag ser när Anders blir omseglad är högerarmen som åter finner ro i en mer naturlig position.

En mycket nöjd Staffan tar emot våra förtöjningstamper. Staffan som seglar solo ser oförsäktigt pigg ut. Misstänker att placeringen som första båt i mål gör sitt till.

Vären kommer sakta men säkert. Den 28 april seglar Gun och jag via

Södertälje kanal för vidare färd till Runmarö där vi hyrt båtplats för 2011. Normalt så loggar vi 5 knop vid 1800 rpm, nu visade loggen 4.5 knop. Man får ta det onda med det goda som vinterliggare, förlängd båtsäsong mot skitig botten som bromsar framfarten. Från Runmarö har vi endast 33 M till Östermarsfladen på Natarö som ska bli startplatsen för vår lilla eskader.

Har räknat ihop till sju båtar, inklusive vår egen, som visat intresse. Roffe med Amigo 23, var given sedan tidigare, Anders, Birdie 32, var eld och lågor, Staffan, L-28, såg fram emot seglingen, Johan Karlen, Allegro 33, har tagit ledigt från arbetet enkom för seglingen, Niklas Thalén, $\frac{3}{4}$ ton, också positiv till seglingen. Osäkert kort var Lennart, Rival 22, som dock dök upp i god tid.

Är fortfarande öppet om det blir Gotska Sandön, Lauterhorn eller både ock. Från Natarö är det 45 M till G. S. till Lauterhorn 63 M. Kurs till L. är 152 grader. Med måttlig sv-vind blir det fin segling. Att bestämma tid och plats månader i förväg gör projekt som detta osäkert. Därför fanns Plan B. Om Sjöberg skulle visa sin sämsta sida skulle tiden spenderas i Östermarsfladen med grillning och social samvaro. Sist men inte minst en rundtur i varandras båtar för att snappa upp alla kluriga lösningar på allehanda problem som tillhör seglarlivet.



Johan och Oskar tryggt i hamn 03:58



Inom kort ligger Lennart och Anders förtöjda, i nämnd ordning. Alla drar på smilbanden. Inte alltid man kommer något sånär utvilad i hamn efter 65 M.

Lennart liksom jag har vindroder vilket underlättat avsevärt. Staffan använde autopilot vilket också fungerat bra. Lennart och Staffan är de i eskadern som kan kalla sig Ensamseglare.

Som pensionärer hinner jag och Gun segla en hel del innan kursen ställs mot Nätarö.

Vi avverkar Nämndö, Hallskär, Bullerö och Skarprunmarn. Fina ställen som är helt tomma på båtar denna tid av säsongen. Dessa seglingar var så fina att Gun har tänkt om gällande segling på öppet hav. Med fullt förtroende för skepparen meddelar hon att jag kan anse henne som påmönstrad för traden Nätarö – Gotland.

Bussen från Stavnäs tar oss in till Södermalm en sista gång. Tar mig ner till bryggorna hos GSS. Träffar på Anders som fixar med båten inför seglingen till Gotland. Koncentrationen är på topp, karln ser ju riktigt laddad ut. Högsta prio är en plastslang som ska kläs på mantågen.

Nille som också tänkt ta del i eskadern har inte mastat på ännu. Här är första prio två hål i däck som ska plastas igen. Det är fyra dagar till start. Skall erkänna att jag tvivlar på att Nille hinner klart.

Fredagen den 10 juni kastar vi loss för färd mot Nynäshamn där vi ska bunkra mat och vatten innan vi seglar över till Nätarö. Undanvind i svaga vindar tar oss söderut. Lördagen i "Nynäs" går åt till matinköp och ett besök på deras fina bibliotek innan vi seglar över till Östermarsfladen. Som första båt har vi gott om tid och känner ingen stress.

Håller kontakt med övriga seglare via mobil. Rolf, Anders, Lennart är på gång liksom Staffan. Johan på väg mot Nynäshamn där Oskar ska mönstra på som gast. Nille har lyst med sin frånvaro med enligt Rolf så är inte masten på ännu.

Måndagen den 13 juni, dagen innan start, har fem båtar anslutet till Östermarsfladen. Nille saknas men är enligt uppgift på gång. Johan planerar att lägga kursen direkt från "Nynäs" till Färö. Vädret visar sin bästa sida och enligt SMHI kommer vi överleva en segling på öppet hav. Dagen fördrivs med promenader och fotografering av varandras båtar. Taktiksnack lyser med sin frånvaro, är ju ingen triangelbana vi ska segla precis, här gäller det mest att hålla fart på "lådan".



Ser fram emot seglingen. Har tömt jollen på luft och surrat den på däck, kollat av riggen, vindroder samt diverse andra ting ombord. Gällande navigeringen så är aktuella sjökort framplockade samt kartplottern matad med behövliga waypoints. Navigeringen är nog den enklaste delen pga. all hjälp man har utav kartplotter eller enbart GPS. Med kartplotter så noterar jag position och logg på en bit papper var timma. Tanken är att jag ska kunna plotta in mig på kortet om elektroniken faller ombord. Med enbart GPS blir det till att notera position och logg i kortet vilket kan vara nog så knepigt om sjön går grov. Allt ska jämföras med när man pejlade sitt läge med radiopejl och körde död räkning utifrån logg, klocka och kompass (det var tider det). GPS ger trygghet i navigeringen, men tillfredsställelsen man fick när man prickat rätt utifrån död räkning uteblir helt, tyvärr.

Gun som mönstrat på som Befaren (seglat jorden runt) Kockjungman på traden Nätarö – Fårö har kanske den viktigaste biten att ta hand om, maten. Om allt stämmer så blir det en fin segling och att laga mat ombord blir inte alltför betungande. Men som Befaren så ser hon till att smörgåsar och annat nyttigt finns förberett om mot förmodan SMHI har fel i sina prognoser.

Som vanligt sover vi gott ombord, vaknar dock vid midnatt för att slå en "drill". En blick runt fladen avslöjar att ännu en båt anlänt, den har lagt sig för ankar och ombord verkar aktiviteten vara på topp. Personen ifråga springer runt med lampa och utför diverse sysslor. Senare visar det sig att det är Nille med flickvännen Anna som anlänt. Masten var på plats, hålen lagade i däck. Det som saknades var montering av mantåsstöttorna vilket de sysslade med denna natt när jag slog en stilla "drill" och prisade min lycka att allt var "ship shape" ombord. Bra driv i Nille och Anna, jag som i min enfald trodde att de inte skulle hinna till start.

04:45 tisdagen den 14 lättar vi ankar. Staffan har redan lämnat Östermarsfladen. Av ovan inser den observante läsaren att starten inte är gemensam vilket också speglar placeringarna i mål.

Notering i loggboken berättar att det är mulet i norr i övrigt klart, vind från väst 3–6 m/s. Det visar sig bli en seg start med gammal skvalpsjö vilket inte passar Vagabondens fylliga förskepp. Att vi endast har en genua 2 som försegel gör inte saken bättre. Loggboken visar dock att det blev en fin segling som helhet. Noteringar som mulen himmel, snittfart 5,06 knop maxfart 7,73 knop samt ett enda långt slag för SB-halsar är inte att förakta. Ankomst 18.10. Sämre seglingar har vi varit med om.

Lauterhorn är tom på nöjesbåtar förutom oss fyra som ligger tryggt förtöjda.

Småpyssel ombord, småsnack båtägare emellan och promenader iland gör livet gott att leva.

Tre båtar till ska räknas in innan vi är samlade. Rolf och Kjell dyker upp strax före midnatt och Nille med flickvän några timmar senare. Trots en liten båt är både Rolf och Kjell nöjda och tycker allt gått bra. Nille med sin f.d. kappseglingsbåt har haft det jobbigare. Ett skörat försegel gjorde att Nille tappade rösten för tre timmar, tystnaden var kompakt enligt Anna.

Nu saknades endast Johan och Oskar i Allegro 33:an. Innan jag kryper ner i kogen 01:30 gör jag ett sista försök att nå Johan med VHF och mobiltelefon men det är helt tyst i etern. Vaknar vid fyratiden på morgonen, tar mig fram till stranden och blickar ut över havet. Helt öde så när som en röd lanterna på en segelbåt som tar sig fram enbart för storsegel. Det visar sig vara Johan och Oskar. Storen bärgas strax utanför pirarmen och för motor tar de sig in mot bryggan. Stora leenden vittnar om att lagandan är på topp, hjälper till med förtöjningen och tar ett par foton av ideligt leende seglare. Känns bra för egen del också när allt gått väl. Har känt ett visst ansvar när man har lockat ut folk på böljan. Nu är alla uppgiften vuxen men sjukdom, kollision och andra oplanerade händelser kan ställa till det.



Niklas och Anna gör sig förtjänt av en frukost efter en tight deadline

Onsdagen bjuder på vita gäss på havet och vinden är sådan att det känns extra fint att ligga tryggt förtöjt i hamn. Dagens höjdpunkt kommer att bli grillning på stranden, har hittat en fin plats i lä för vinden. Men innan dess så ger vi oss iväg i samlad trupp för att beskåda Lauterhornns sevärdheter som med ett ord kan beskrivas med Raukar. En cykel hade passat bra här, fin flack kustväg som gjord för cykling samt fåtal bilar denna tid av säsongen.

Lauterhorn är motsatsen till Visby, här finns dusch och vatten samt två utedass, inget mer. Utedasset är ett kapitel för sig. Dagens vindriktning och styrka gjorde ett besök där till ett mindre äventyr. Man förväntar sig inte att använt papper blåser tillbaka upp i häcken. Men enligt rykte ska det fungera bra när vinden blåser från sydlig riktning.

Johan och Oskar hyrde en bil och tog sig tid att se mer av Fårö. Dock så



Rolf tar lärdom hur en vinnande strategi skall läggas upp

gällde inte erbjudandet om att låna bil som det stod på skylten. På Gotland är Låna = Hyra.

Som sagt, kvällens höjdpunkt blev grillning (här fanns allt från filé till korv) mycket beroende vilka möjligheter man har att förvara mat ombord och vad man gillar. Trevligt sällskap, god mat, en kall öl och båtarna liggande tryggt förtöjda i fonden, vad mer kan man begära.

Inte sällan pratas det båt när seglare träffas, denna kväll inget undantag. Kunskapen testades med diverse sjötermer. Någon provade med ordet Gina. Min motfråga blev om det ska vara fem eller sexskuren (sist jag använde ordet Gina var under min tid i handelsflottan på sextioalet). Men Staffan gjorde oss mållösa när han frågade vad Cementa klysen betydde. Trodde mig kunna det mesta men hade aldrig hört uttrycket. Förklaringen var att man täckte igen ankarklysen för att inte sjöarna skulle kunna spruta upp den vägen i grov sjö. Det närmaste jag kunde komma var Klyshättor. Bra att umgås med en Old hand som britterna säger, alltid lär man sig något nytt vid dessa tillfällen.

Inget var bestämt om när vi skulle lämna Lauterhorn för vidare färd. SMHI bjöd inte på perfekt väder för segling mot fastlandet. Eskaderns mål hade varit Lauterhorn, nu var det upp till var och en att sätta kurs efter eget önskemål.

Är uppe tidigt på torsdag morgon, vinden har avtagit och en snabb titt på bryggan visar att Lennart har lämnat. Går upp till stranden och ser honom ligga för bidevind utefter kusten. Själv ska jag ta mig en funderare om hur jag ska göra men först några timmar till i kojen.

Kustvädret på VHF pratar om NV 4-7 avtagande och sedan vridande till SO och ökande till 5-8. På fastlandsidan SO 5-8 med regn på fredag förmiddag. Om vi kan fånga in SO på natten så kan jag leva med en start med kryss. Visst är det spännande att planera utifrån vädrets makter. Antingen får man en smörsegling eller ett mindre helvete, eller man hamnar mitt emellan.

Vi bestämmer att avgå på förmiddagen. Med facit i hand så fick vi SO vind som gav oss bra fart mot slutet. Tyvärr dog vinden ut på natten vilket gjorde att vi gick för motor i 7.5 timmar. Vi slapp dock regnet. Seglingen åter tog 19 timmar drygt. Anders och Rolf gjorde oss sällskap innan vi skildes någonstans i närheten av fastlandsidan. Johan och Oskar tog vägen via Revengsgrundet. Nille och Anna tog det lugnt med besök på bl.a. Fårösund och Furillen/Valleviken. Staffan anlöpte Lickershamn innan hann ställde kosan mot fastlandet. Sist och minst, Amigo 23 med Rolf och Kjell, gjorde bra ifrån sig när de siktade på Fifång.

Har haft stort nöje med denna segling. En eskadersegling som har haft mycket fria skot. Inget tvång på gemensam start, endast slutmålet bestämt förutom startdag. Kontakten via VHF alltid trevligt och även en säkerhetsfaktor om något oförutsett händer ombord på någon av båtarna.

Det vi missade var husesyn i varandras båtar men den möjligheten går lika bra att göra hemma i GSS.

Till sist, vad är en Gina? Enkelt uttryck så är det en talja bestående av minst ett treskivigt block.

Seglarhälsningar

Kjell Litwin
s/y Selene

Text Kjell Litwin
Foto Kjell Litwin (där inget annat anges)

Nedan slutord från deltagarna jag erhållit via e-post:

Hej alla.

Hoppas ni kom hem ordentligt! Och tack för trevlig samvaro.

Själv hade jag en skön bidevindsegling till Lickershamn. Tog boj vid en hög stenpir, gott om plats. Hittade hamnkontoret inrymt i "Fiskeboden" som derssutom hade den goda smaken att sälja en färsk piggvär till mig. Den tillagades i min ugn och blev till en delikatessmiddag. Inte direkt billigt att ligga här: upp till 8 meter 100:- sedan 150 upp till 12 m tror jag det var. Osv. El 50:-Dock fräscha duschar, Gotlands högsdta rauk, Jungfrun, finns att se plus en fin sandstrand inne i hamnen.

Tidig kväll för att starta kl 0400, vilket också skedde. Vacker soluppgång och lagom vind, som dock ökade rätt snart, efter 2 timmar tog jag ner storen helt och körde bara genua, 6,7 knop som bäst enligt brorsan som hade koll på min AIS. Efter hand blev det dags att rulla in även genuan till en tredjedel utan fartminskning. grov sjö med enstaka "brottsjöar" som varken jag eller autohelmen tyckte om. Sjösjukan lurade runt hörnet, men jag klarade mig. Mycket regn, men då satt jag i ruffen och kollade radarn så jag blev aldrig spec blöt

Efter ganska precis tolv timmar och 65 mil passerade jag in i Östermarfladen från havet. I hålet var det ganska läskig sjö. Men in kom jag och en halvtimme senare la sig tjockan. Timing kallas det. Dagen avslutades på samma plats vid bryggan som sist och cirkeln slöts.

Ärtsoppa och varm punch förgyllde kvällen.

Hör gärna av er och berätta hur er hemfärd blev

Seglarhälsningar

Staffan och Dorinda

Jag vaknade tidigt, för tidigt egentligen men kunde inte somna om, och eftersom vind hade lagt sig så startade jag mot fastlandet kl 05:15. Till en början så hade jag kursen mot Huvudskär men vinden vred sakta och när fören pekade mot Sandsänkan var det dags att slå. Ganska snart därefter mojna det så jag puttrade motor ett par timmar. Sen kom vinden igen från väst med lagom styrka så det fick bli Nåttarö igen. Ankrade upp 19:00 efter en verkligt behaglig segling.

Tack för trevligt eskadersällskap.

Lennart

Jag och Anna vill oxå tacka för en fin eskader. Efter all stress hade vi några riktigt sköna dagar med god mat och vin med besök på bla Färösund och Furillen/Valleviken.

Hemresan blev däremot något skakig och vi är båda smått tykna på väderlektjänsten som spådde goda väderleksförhållanden. 4/6 med avtagande till 2/4 blev i stället kuling till styv kuling. Våghöjden blev efter korta stabbiga vågor så stora att vi förlorade horisonten i vågdalarna.



Nöjda seglare
Lennart, Rolf, Rolf, Anders, Kjell, Gun och Staffan

Från små vita gäss bröt vågorna kraftigt och vi fick broachar som nästan kastade omkull båten i 90 graders vinkel säkert hundra meter - ett tag trodde jag att vi skulle slå runt och då pekade masten faktiskt nedåt.. Vi fick flera brottsjöar som nästans fyllde sittbrunnen helt och vid ett tillfälle tappade Anna greppet om manntåget och flög säkert 2 meter men hamnade som tur var nere i sittbrunnen. Mycket har gått sönder och efter att ha tappat ur 1 1/2 dl vatten ur nya GPS:n konstaterade vi att den är helt paj. Seglen är sönderblåsta och batteriladdaren strejkar. Kaos i kajutan med jordnötter och röda linser samt 60l vatten!?! Vi är dock glada att inget värre inträffade - ett roderhaveri hade varit förödande..

Anna var lugn och fokuserad under hela resan och styrde under långa perioder bla när jag var uppe och revade storen (som senare plockades ner helt). Vi hade köpt armband från apoteket men kände ändå sjösjukan som flåsade i nacken. Den släppte dock helt när vi till slut siktade Nättarö och vi kunde gå för motor och gps sista biten i mörker och ösregn som typ helt skymde land och alla fyrar. Inte förräns inne på själva Östermarsfjärden så lugnade det ner sig och vi kunde pusta ut..

Vi ger oss dock inte utan vill gärna se en ny eskader nästa år - bra jobbat Kjelle och tack till er alla andra.

MVH/Nille och Anna

Hej alla

Jag och Roffe T vill också tacka för en fin eskader. Avgången från Lauterhorn blev ju lite plötslig. Vi hade ju räknat med en dag till på Färö men på eskaderledarens inrådan lämnade vi jag tror vid 11 tiden hamnen. Vår kurs sattes i stort sett västlig men Kjelle L sa att vinden skulle vrida mot syd. Efter några timmar gjorde vi ett slag mer mot norr och mer mot målet vi hade hela tiden. Kjelle inom synhåll och pratade även via VHFen. Fram på sena eftermiddagen dog vinden ut och vi låg mest och guppade. Roffe ville starta motorn och när vi hörde att Kjelle också "motoriserade" föll även jag till föga. Det blev motorgång resten av resan och kl 05.30 ankrade vi i Östmarsfladen och noterade att även Lennart B låg uppankrad där. Efter några timmar i bingen blev jag purrad av den alltid morgonpigge Rolf puh !!och via Ålösundet och Ryssundet kom vi ut på Mysingen. Regnet öste ner och det blev hård slör mot Dalarö farten var mest över 7 knop vårt dagsmål var att komma till Gustavsberg (Roffe bor i Stavnäs och Gustavsberg var då passande för hämtning). Vid Ägnö blev det motor igen ingen vind. Efter att Roffe hade lämnat ankrade jag i en jättefin vik vid Gustavsberg och efter lite käk var det bara att koja. Dagen efter blev det avgång mot Långholmen. Vädret var underbart och på alla stränder och kajer var det fullt av människor. Broar och slussning gick bra och kl 17.00var Funnys cirkel slutet.

Hälsning från Funny

Hejsan alla,

Tack för en härlig eskadersegling. Gick ju bra det där. Oskar och jag avgick strax innan lunch mot Nynäshamn och kunde se en del av er därute nästan hela dagen.

Vi hade också god vind i början som blev stiltje, (vi passade på att pilka torsk, men fick inget) sedan ändrade vi kurs och gick mot Revegegrundet och landade i Sandhamn efter några timmars slör med vindroderstyrning.

Sedan bytte vi besättning och Uhuru gick vidare till en vik söder om Stavnäs för natten och nästa dag slör i regn och hård vind, 5 timmar till pålsundet. Tack för en mycket trevlig segling och bra initiativ Kjell!

Johan och Oskar på Uhuru

Hej Staffan och alla övriga i Fåröeskadern

Allt gick bra - nästan. Överseglingen från Lautershorn till Fifång via Landsort tog 20 timmar med S/Y AGNES, Amigo 23 nr SWE78. (Till Lautershorn från Nättarö 18 timmar.)

Först SV - V som vred och avtog. Därefter motorgång tre - fyra timmar. Kjelle och jag kunde turas om med uppsikten, vila och äta. Ingen av oss blev sjösjuk. I skymningen fick vi problem med strömmen till autopiloten. Kjelle dök in i elcentralen och fixade en provisorisk omkoppling. På natten fram mot gryningen siktades två lanternor, nätt och jämt synliga i norr, antagligen Serene och Funny Girl. Makalös soluppgång. Timmarna gick, några tordmulor cirklade nyfiket runt båten. Den sista biten över havet fick vi slör till plattläns i ökande vind. Vid sjutiden på morgonen passerade vi Landsort. Då hade vinden ökat till omkring 8 m/s och sjön gav oss gunning med hela storseglet och spirad genua, något minskad för siktens skull. Vid åttatiden fälldes vi ankar inne i Norra Fladen på Fifång för att vila ut i lä. Från Fifång fick vi god slör mot Södertälje och Stockholm. Vid Oaxen tvärdog vinden. Säg den glädje som varar. Vid Jungfruholmarna stannade jag till en stund jag och hejade. Lilla Agnes är eskaderns i särklass långsammaste båt. Någon måste vara långsammast. Det här var kul. Beröm till Kjelle Litwin!

Hälsningar från Roffe och Kjelle på S/Y Agnes.